

تأثیر قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری دانش آموزان

محمد رضا شاه آبادی^۱

دکتر قدسی احقر^۲

دکتر سعید بهشتی^۳

چکیده

هدف از این پژوهش تعیین اثر قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری دانش آموزان پسر پایه دوم متوسطه منطقه ۵ شهر تهران در سال تحصیلی ۹۴-۹۵ بود. این پژوهش، نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه آزمایش و کنترل و مرحله پیگیری بود. حجم نمونه بر اساس فرمول کوکران تعیین و با بهره‌گیری از روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای تعداد ۶۰ نفر از دانش آموزان به صورت تصادفی انتخاب شدند. نمونه انتخاب شده به دو گروه مساوی تقسیم شده و به حکم قرعه یک گروه به عنوان گروه آزمایشی (۳۰ دانش آموز) و گروه دیگر به عنوان گروه کنترل (۳۰ دانش آموز) مشخص شد. برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه مهارتهای پرسشگری بک و جی ساپ (۲۰۰۴) که دارای ۴۹ سؤال ۵ گزینه‌ای در ۵ خرد م مقیاس (پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمالی و انگیزش) می‌باشد، استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها آمار توصیفی و آمار استنباطی (آزمون لوبن، تحلیل کوواریانس و همبسته) به کارگرفته شد. نتایج پژوهش، ضمن تایید فرضیه‌های تحقیق، نشان داد مهارتهای پرسشگری دانش آموزانی که قصه‌های قرآنی را دریافت کرده بودند به طور معناداری بالاتر از مهارتهای پرسشگری دانش آموزانی است که قصه‌های قرآنی را دریافت نکرده‌اند. همچنین قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری موثر بوده و در طول زمان از پایداری مناسبی برخوردار است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که قصه‌های قرآنی روشی موثر برای ارتقای مهارتهای پرسشگری دانش آموزان است.

کلیدواژگان: قصه‌های قرآنی، مهارت پرسشگری (پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمالی و انگیزش)

تاریخ دریافت: ۹۴/۱۰/۲۹ تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۰/۲۹

mrshahabadi@yahoo.com

۱. دانشجوی دکتری رشته فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

۲. عضو هیأت علمی (دانشیار) سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، پژوهشگاه مطالعات آموزش و پرورش (نویسنده مسئول)

ahghar2004@yahoo.com

۳. عضو هیأت علمی (استاد) دانشگاه علامه طباطبائی

مقدمه

قصه به منزله بافتی هنری و تأثیرگذار کاربرد فراوانی دارد. خداوند نیز از این قالب استفاده کرده و رهنماهای خود را در قرآن کریم به صورت قصه نازل فرموده است (دشتی، ۱۳۸۰). انسان به سبب ویژگیهای خاص روحی اش به قصه علاوه‌مند بوده و چه بسا راه و رسم قهرمانان آن را الگوی خود قرار می‌دهد. بنابراین با قصه نه تنها می‌توان انسان را با میراث فرهنگی و آداب جامعه و جهان آشنا ساخت و قدرت تفکر او را پرورش داد، بلکه می‌توان زمینه خودسازی و جامعه سازی را در وی بر انگیخت (پورخالقی، ۱۳۷۱). محکم ترین دلیل بر ریشه دار بودن علاقه انسان به قصه، توجه کتابهای مذهبی و به ویژه قرآن مجید به قصه است. بسیاری از نویسندهای شاعران و عرفانی نیز افکار خود را در قالب قصه بیان کرده اند (رهگذر، ۱۳۶۶). یکی از مباحث بسیار جالب، دقیق و پندآموز قرآنی، بحث قصه‌ها یا داستانهای قرآنی است. قرآن کریم نیز به نیاز بشر و گرایش او به قصه توجه نشان داده است و با تأکید بر علائق طبیعی انسان، بسیاری از مباحث ظریف اعتقادی، اجتماعی و اخلاقی را در قالب زیباترین داستانها طرح و ارائه کرده است. خداوند متعال در سوره‌های متعدد قرآن کریم، از طریق نقل داستان گذشتگان سعی در هدایت، تربیت و اصلاح رفتار بشر داشته است. حتی خداوند یکی از کارهای خود را قصه‌گویی بر شمرده است و خطاب به پیامبر خود حضرت محمد(ص) می‌فرماید: ما بهترین سرگذشت‌ها را از طریق این قرآن، که به تو وحی کردیم، قصه می‌کنیم (سوره یوسف، آیه ۳). در قرآن کریم قصه‌های حقیقی بسیاری وجود دارد که فضای آنها آنگونه مخاطب را تحت تأثیر قرار می‌دهد که او با میل و علاقه همگام با داستان پیش می‌رود. ساختار دلنشیں و زیبای قصه‌ها به گونه‌ای است که در همه فرآزها، حق را از باطل جدا می‌کند و خواننده را از سرانجام ناسپاسی، نافرمانی، مردم آزاری، شرک، کفر و گناه آگاه می‌سازد. از این رو، با توجه به تأثیر قصه بر دانش آموزان و علاقه مندی آنها به آن، قصه‌های قرآنی بهترین وسیله برای آموزش و اصلاح رفتار در دانش آموزان می‌باشد. قرآن کریم در شیوه روایتی خود بر طرح پرسش تأکید بسیار دارد؛ طرح پرسش‌هایی که مخاطبان را در پی یافتن پاسخهایشان به تعقیب متن ترغیب می‌کند. برای یافتن این پاسخها آیات را پی می‌گیریم. بالغت در قصه‌های قرآنی این فرستت را برای مخاطب فراهم می‌آورد که حقیقت ناگفته را در قلمرو صورتهای اندیشه خود بجويid (حسيني، ۱۳۸۴). قرآن کریم در بیش از ۳۰۰ آیه مستقیماً انسانها را به خردورزی و تعقل ترغیب و تشویق می‌کند. افزون بر آن، پرسش قرآنی نیز تأکیدی چشم‌گیر و بدون قید و شرط به جنبه عقل ورزی دارد و از این راه می‌توان حجت عقل را در نظر قرآن اثبات

کرد، چرا که استفهامی که در این کتاب آسمانی طرح شده است گفتگوی عقلانی را با مخاطبان سامان می‌دهد و در پرسشی که متكلم مطرح می‌کند، انتظار دارد که مخاطب با اندیشه پاسخ گوید (ابیض شلمانی ۱۳۸۰). توجه به بعد پرسشگری، درگیر کردن ذهن با پرسشها و بحث و گفتگو درباره آنها نقطه آغاز تفکر در دانش آموزان است. طرح مسأله و بحث و گفت و گو درباره قصه‌های قرآنی شیوه‌ای است که برای پاسخگویی به پرسش دانش آموزان انتخاب شده است (فیلیپ کم، ۱۳۸۵). توانایی پرسشگری در انسان از چهارسالگی بروز می‌کند و شیوه‌های مواجهه با پرسش‌های کودک روی شخصیت و آینده او تأثیر بسزایی دارد. بهره‌گیری از قصص قرآنی زمینه را برای طرح سوالات فراهم می‌کند. این قصص سؤالاتی را برای مخاطبان پیش می‌آورند که لزوماً پاسخی ندارند اما سبب تلاش فرد برای یافتن پاسخ می‌شوند و افراد متفکر را در مسیر رشد و تحول و کمال دین هدایت می‌کنند. در قصه‌های قرآنی با سؤالاتی روبه رو هستیم که افراد را به فکر فرو می‌برد و به جستجو وامی دارد (منصورنژاد، ۱۳۸۵).

علممان از مهارت پرسشگری برای ارزشیابی یادگیری دانش آموزان، وارسی کارها و تکالیف کلاسی، مرور و خلاصه‌سازی درسها و جلب توجه دانش آموزان استفاده می‌کنند (بلک،^۱ ۲۰۰۱). بسیاری از صاحب نظران حیطه روانشناسی و آموزش و پرورش پرسش کردن را مؤلفه اساسی فرآیند یادگیری می‌دانند. مثلاً، پیازه معتقد بود تفکر منطقی که از طریق دستکاری اشتباه به وجود می‌آید را می‌توان به خوبی پرسش گرانه نیز بسط داد. بنا به گفته بلون و بلاک (۱۹۹۲) سؤال پرسیدن یک فرایند آموزشی است که محور تعامل در کلاس درسی به شمار می‌آید (سیف ۱۳۸۸). بک و جی ساپ^۲ (۲۰۰۴) بر این باورند که مهارت پرسشگری از مهارت‌هایی است که شخص از طریق پرسشگری، شاخصه‌های مهم پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمالی و انگیزش را به شرح زیر از نزدیک می‌آزماید:

- تغییر و تردید: تأکید بر پرسشها از طریق پاسخهای قطعی و این نگرش که تردید یک تجربه مثبت است.
- تحول: باز بودن نسبت به تغییر نگرشها با گذشت زمان و بررسی مداوم باورهای فعلی.
- جهان شمالی: پذیرش دیگر مذاهب جهانی و نیز راههای صحیح پیگیری حقیقت و خداوند.

1. Black

2. Beck & Jessup

▶ پیچیدگی: داشتن نگرشاهای پیچیده و فلسفی نسبت به مسائل در مقابل نگرشاهای ساده و سیاه و سفید.

▶ انگیزه‌های وجودی: درجه ای از نگرانیهای وجودی برای یافتن هدف یا مفهوم و روشنی در زندگی.

همچنین پرسشگری تمايل فردی را برای پذيرفتن پیچیدگی مسائل وجودی زندگی نشان می‌دهد. افراد دارای جهت‌گیری پرسشگری مایل نیستند پاسخهای قالبی را پذیرند. پس می‌توان به اين نکته اشاره کرد که قصه‌گویی از فعالیتهاي است که می‌تواند بدون ایجاد حساسیت در نظام آموزشی از عهده مسئولیت خطرپرورش کودکان برآمده و همه چیز را همانند حلقه‌ای واحد به دور خود جمع کند (پشم فروش، ۱۳۸۰).

نتایج پژوهش شکیابی و همکاران (۱۳۸۹) مؤید آن است که مهارت پرسشگری و ابعاد آن (پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمولی و انگیزش) در دانش آموزان با بیان داستان افزایش می‌یابد. نتایج پژوهش لیپمن (۱۹۶۰) بیانگر آن است که بیشتر دانشجویان قادر قدرت استدلال و مهارتهای پرسشگری هستند و آموزش قدرت استدلال و مهارتهای پرسشگری باید از دوران کودکی آغاز شود (کم، ۱۳۸۵). یافته پژوهش هلگسون^۱ (۲۰۰۴) مؤید آن است که آموزش داستان موجب کاهش و اصلاح تفکر منفی در کودکان شده و در نتیجه رفتار تهاجمی آنها کاهش یافته است. بیان داستان و نیز گوش فرادادن به آن دانش آموزان را به یادگیری تشویق می‌کند (زیپس،^۲ ۱۹۹۵). تحول جاری در آموزش بر اهمیت درگیر ساختن دانش آموزان با سؤالهای پی در پی تأکید دارد. چنین فرآیندی مستلزم آموزش معلمان است زیرا معلمان تازه کار برای تربیت ذهن کاوشگر دانش آموزان با چالشهای بسیار مواجه هستند (کوری و دیویس،^۳ ۲۰۱۰). بر اساس شواهد موجود این پژوهش کوششی در پاسخ به این سؤال است که آیا آموزش قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری(پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمولی و انگیزش) دانش آموزان مؤثر است؟

فرضیه‌های پژوهش

۱. آموزش قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری (پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمولی و انگیزش) دانش آموزان موثر است.

1. Helgeson

2. Zipes

3. Cory & Davis

۲. اثر قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری (پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمالی و انگیزش) دانش آموزان در طول زمان از پایداری مناسب برخوردار است.

روش پژوهش

این پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل و مرحله پیگیری اجرا شد.

جدول ۱. طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل و مرحله پیگیری

مرحله پیگیری	مرحله پس آزمون	متغیر مستقل	مرحله پیش آزمون	مرحله گروه
T _a	T _a	X	T _b	آزمایش
-	T _a	-	T _b	کنترل

جامعه آماری

جامعه آماری شامل همه دانش آموزان پسر پایه دوم متوسطه دولتی منطقه پنج شهر تهران در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ بوده است.

حجم نمونه

به این دلیل که مقیاس اندازه‌گیری پیوسته بوده و فرضیه‌های پژوهش دو دامنه در سطح اطمینان ۹۵٪ بودند، حجم نمونه طبق فرمول کوکران ۶۰ نفر مشخص شد.

شیوه نمونه گیری

در این پژوهش از روش نمونه گیری تصادفی ساده با گروه کنترل و مرحله پیگیری به شرح زیر استفاده شد.

مرحله اول: ابتدا از میان مدارس دولتی پسرانه پایه دوم متوسطه منطقه پنج شهر تهران یک مدرسه به صورت تصادفی انتخاب شد.

مرحله دوم: پرسشنامه مهارتهای پرسشگری روی دانش آموزان پایه دوم متوسطه اجرا شد و دانش آموزانی که مهارتهای پرسشگری آنها پایین‌تر از متوسط بود مشخص شده و از میان آنها به صورت تصادفی ۶۰ نفر انتخاب شدند.

مرحله سوم: نمونه انتخاب شده به دو گروه مساوی تقسیم شده و به حکم قرعه یک گروه به عنوان گروه آزمایشی و گروه دیگر به عنوان گروه کنترل مشخص شد.

مرحله چهارم: قصه‌های قرآنی روی گروه آزمایشی اجرا شده و گروه کنترل هیچ گونه آموزشی را دریافت نکرد.

ابزار اندازه گیری

به منظور گردآوری داده‌ها از پرسشنامه مهارت پرسشگری بک و جی ساپ (۲۰۰۴) که دارای ۴۹ سؤال ۵ گزینه‌ای در ۵ خرده مقیاس (تغییر و تردید، جهان شمولی، پیچیدگی، تحول و انگیزش) بود، استفاده شد. ضریب پایایی این پرسشنامه را خلیلی (۱۳۸۸) و عبداله پوربینه خلخال (۱۳۹۰) با بهره‌گیری از روش آلفای کرونباخ ۸۵٪ گزارش کرده‌اند.

محاسبه ضریب پایایی در این پژوهش

ابتدا ۶۰ نفر از دانش آموزان به صورت تصادفی انتخاب و پرسشنامه مهارت‌های پرسشگری روی آنها اجرا شد و با روش آلفای کرونباخ ضریب پایایی به شرح زیر مشخص شد.

جدول ۲. ضریب پایایی پرسشنامه مهارت‌های پرسشگری با استفاده از روش آلفای کرونباخ

مهارت‌های پرسشگری	مهارت‌های پرسشگری					ابزار
	انگیزش	پیچیدگی	جهان شمولی	تغییر و تردید	تحول و رشد	
.۸۵	.۸۰	.۸۶	.۸۹	.۸۱	.۸۷	روش آلفای کرونباخ

همان طور که ملاحظه می‌شود پرسشنامه مهارت‌های پرسشگری از ضریب پایایی بالا و قابل قبولی برخوردار است.

تعیین روابی محتوای

ابتدا پرسشنامه مهارت‌های پرسشگری همراه با اهداف و فرضیه‌های پژوهش در اختیار تعدادی از استادی که از تخصص و تجربه کافی برخوردار هستند قرار گرفت تا درباره محتوای سؤال‌های پرسشنامه قضاؤت و داوری کنند. آنگاه نظرات آنها گردآوری و پرسشنامه پس از اصلاح روی دانش آموزان اجرا شد.

شیوه تجزیه تحلیل دادها

جهت تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی (آزمون کوواریانس و آزمون t) استفاده شد.

نتایج یافته ها

توصیف داده ها

جدول ۳. میانگین و انحراف معیار نمرات مهارت پرسشگری و بعد آن به تفکیک دو گروه گواه و آزمایش در مرحله پیش آزمون و پس آزمون

و پیگیری

گروه گواه		آزمایش					مرحله گروه
پس آزمون	پیش آزمون	پیگیری	پس آزمون	پیش آزمون	گروه	متغیر	
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین
۴/۲۸	۲۹/۹۳	۴/۰۷	۲۹/۹۰	۴/۸۷	۳۲/۹۳	۵/۲۰	۳۳/۷۷
۴/۳۷	۴۲/۱۳	۴/۳۰	۴۲/۳۰	۷/۶۸	۴۹/۴۳	۱۰/۶۴	۴۸/۱۳
۴/۴۲	۲۶/۵۳	۴/۶۹	۲۶/۶۷	۳/۳۴	۲۹/۴۰	۴/۹۲	۲۹/۱۷
۳/۰۰	۲۲/۴۳	۲/۸۶	۲۴/۳۷	۳/۷۳	۲۷/۲۳	۵/۰۸	۲۸/۱۷
۲/۸۴	۱۳/۶۰	۲/۷۶	۱۲/۶۳	۲/۲۱	۱۴/۴۰	۲/۰۵	۱۵/۰۰
۸/۷۲	۱۳۶/۶۳	۸/۷۷	۱۳۶/۸۷	۱۳/۹۳	۱۵۳/۴۰	۲۲/۰۰	۱۵۴/۲۳
							۱۴/۰۹
							۱۳۶/۷۷
							مهارت پرسشگری

همانطور که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، تفاوت چندانی میان نمرات مهارت پرسشگری و بعد آن در بین گروه آزمایش و گواه در مرحله پیش آزمون مشاهده نمی‌شود اما تفاوت محسوسی بین نمرات مهارت پرسشگری در گروه گواه و آزمایش در مرحله پس آزمون وجود دارد و در مرحله پیگیری نمرات هر دو مرحله (پس آزمون و پیگیری) گروه آزمایش تقریباً یکسان است.

تحلیل داده‌ها

یافته‌های تحقیق براساس فرضیه‌های پژوهش مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرند. برای تجزیه و تحلیل فرضیه‌های پژوهشی با توجه به ماهیت آنها از آزمون تحلیل کوواریانس بین گروهی و همچنین آزمون t وابسته استفاده شده است اما نخست لازم است نتایج همگنی واریانسها در آزمون لوین گزارش شود.

جدول ۴. نتایج آزمون لوین در مورد پیش فرض برای واریانس نمره‌های آزمودنیهای مورد مطالعه

ضریب p	ضریب F	شاخص متغیر	نوع آزمون
۰/۳۰۴	۱/۰۷	مهارت پرسشگری	لون تست

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که در متغیر تحقیق مقدار f در سطح $0/05$ معنادارنیست ($p < 0/05$) بنابراین مفروضه یکسان بودن واریانس‌ها و برابر بودن شبیه‌ای ارتباطی بین پیش آزمون و پس آزمون در گروه کنترل و آزمایش تایید می‌شود و برای تحلیل فرضیه اول تحقیق می‌توان از آزمون تحلیل کوواریانس بین گروهی استفاده کرد.

بررسی فرضیه اول پژوهش

قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری (پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمالی و انگیزش) دانش‌آموزان پسر پایه دوم متوسطه تاثیر دارد.

جدول ۵. نتایج تحلیل کوواریانس اثرات آموزش قصه‌های قرآنی بر افزایش مهارت پرسشگری در بین دانش‌آموزان

ضریب تغییر اتا	p	آماره آزمون F	MS میانگین مجددورات	df درجه آزادی	SS مجموع مجددورات	شاخص منبع تغییرات
۰/۴۳۹	۰/۰۰۱	۱۷/۹۰۰	۱۳۸۰/۸۷۵	۱	۱۳۸۰/۸۷۵	مهارت پرسشگری
			۴۶۶۷/۷۴۰	۱	۴۶۶۷/۷۴۰	گروه
			۲۶۰/۷۶۲	۵۷	۱۴۸۶۳/۴۵۸	خطا
				۶۰	۱۲۸۹۹۴۲/۰۰	کل

با توجه به اطلاعات جدول ۵ و براساس نتایج آزمون تحلیل کوواریانس، قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری دانش‌آموزان مورد مطالعه معنادار بوده است ($F = ۱۷/۹$ و $P = ۰/۰۰۱$). همچنین میزان این تفاوت، یعنی ضریب تغییر اتا برابر $۰/۴۳۹$ شده است؛ یعنی حدود $۴۳/۹$ درصد از تغییرات در مهارت پرسشگری دانش‌آموزان گروه آزمایش در اثر آموزش قصه‌های قرآنی بوده است. بنابراین، نتایج نشان دهنده آن است که آموزش قصه‌های قرآنی مهارت پرسشگری دانش‌آموزان مورد مطالعه را افزایش داده است و این افزایش نیز از نظر آماری معنادار می‌باشد ($P < ۰/۰۵$).

بررسی فرضیه دوم پژوهش

اثر قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری (پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمالی و انگیزش) دانش‌آموزان در طول زمان از پایداری مناسبی برخوردار است.

جدول ۶. نتایج آزمون t وابسته مهارت پرسشگری در میان دانش‌آموزان گروه آزمایش به تفکیک دو مرحله

پس آزمون با پیگیری

آزمون t وابسته			پیگیری		پس آزمون		مرحله شاخص متغیر
p	Df	نسبت t	انحراف میانگین	انحراف میانگین	انحراف میانگین	انحراف میانگین	
۰/۸۱۲	۲۹	۰/۲۴۰	۱۳/۹۳	۱۵۳/۴۰	۲۲/۰۰	۱۵۴/۲۳	مهارت پرسشگری

نتایج حاصل از اجرای آزمون t وابسته در جدول ۶ نشان می‌دهد که نسبت t به دست آمده ($۰/۲۴۰$) با درجه آزادی ۲۹ از جدول t بحرانی ($۰/۰۴$) کوچکتر است ($p < ۰/۰۵$). در نتیجه مهارت پرسشگری در میان دانش‌آموزان گروه آزمایش در مرحله پس آزمون با پیگیری تفاوت

معناداری با یکدیگر ندارند. لذا می‌توان بیان نمود که اثر قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری دانش آموزان مورد مطالعه در طول زمان از پایداری مناسبی برخودار است.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد آموزش قصه‌های قرآنی بر مهارت پرسشگری دانش آموزان موثر و در طول زمان از پایداری مناسبی برخوردار است. نتایج تحقیقات پیشین نشان داد آموزش قصه‌ها علاوه بر آنکه می‌تواند مهارتهای اجتماعی یا رفتارهای مثبت را در میان افراد افزایش دهد، خطاهای پرسشی را نیز کاهش می‌دهد. همچنین تعدادی از پژوهشگران مذکور در نتایج و تحقیقات خود اظهار کرده اند که اثرات اینگونه مداخلات و آموزشها در مرحله پیگیری نیز ثبات نسبی داشته و در نتایج خود پایداری آموزش را نیز گزارش کرده اند.

در یافته‌های سليمان‌نژاد و سودی (۱۳۹۳) تفاوت معناداری میان میانگین پس آزمون تأثیر قصه‌های قرآنی بر مؤلفه‌های مهارت اجتماعی وجود داشت و این اثر از پایداری مناسبی برخوردار بود. نتایج پژوهش خلجمی (۱۳۹۱) نشان داد ارائه الگوهای دینی به دانش آموزان، ایجاد محبت نسبت به شخصیتهای دینی، تهذیب اخلاق و عبرت آموزی از جمله تاثیراتی هستند که قصه‌ها در دانش آموزان ایجاد می‌کنند. از نقطه‌نظر آموزشی و تربیتی قصه‌گویی، ماهیت و ظرفیتی دارد که مفاهیم در قالب آن به صورتی تأثیرگذار و سازنده به کار می‌روند. مفاهیمی مانند دوستی، صبر، انصاف، تفکر و پرسش در قصه‌ها جان می‌گیرد و به جریان می‌افتد. این چنین است که این مفاهیم از حالتی مجدد و ذهنی به ماجرایی ملموس و عینی تبدیل می‌شوند و نتایج طبیعی انتخابهای انسانها را در قالب زندگی روایت شده آشکار می‌سازند. همچنین، دنیای واقعی-غیرواقعی قصه‌ها به شنونده این امکان را می‌دهد که گونه‌های مختلف زندگی را تجربه و انتخاب نماید. مخاطب با شروع قصه به دنیای جدیدی قدم می‌گذارد، با محیط ارتباط برقرار می‌کند و همراه با قهرمان داستان لحظات ترس، خشم، اضطراب و عشق را تجربه می‌نماید و در فضای این تجربه به انتخابهای جدیدی می‌رسد. بنابراین، قصه این امکان را برای ما فراهم می‌کند که در جهان‌هایی گوناگون زندگی کنیم. قصه به ما رؤیایی می‌دهد که در درونمان شور تغییر و دگرگونی ایجاد می‌کند. از این رو قصه و قصه‌گویی می‌تواند ابزاری عالی برای یادآوری، فهم و تثبیت شیوه‌های صحیح زندگی و نقد شیوه‌های غلط آن باشد (پشم فروشن ۱۳۸۰).

ذکریایی و همکاران (۱۳۸۷) در مطالعات خود به این نتایج دست یافتند که بهره‌گیری از قصه‌گویی و نمایش خلاق سبب افزایش خلاقیت یادگیری، انعطاف و ابتکار دانش آموزان شده

است. نتایج پژوهش هلگسون (۲۰۰۴) بیانگر آن است که بیان قصه منجر به کاهش و اصلاح تفکرات منفی در کودکان شده است. داستان به ویژه قصه خود و زندگی نامه خود نوشته، فرد را یاری می‌دهد که تخیلات، رویدادها و تصوراتش را در یک کلیت یکپارچه منسجم کند و به گونه‌ای به ارتقای خود آگاهی فرد می‌انجامد. از کتابهای داستانی و قصه‌ها می‌توان برای مخاطب قراردادن طیف وسیعی از مسائل مانند رفتارهای حمایت کننده، ترس از تنها بی، رازها و ارتباط‌ها و مانند آنها استفاده کرد. برخی اندیشمندان از جمله بروونر، لکس و تیز و جکسوان نیز قصه‌گویی را شیوه‌ای طبیعی برای ساختن جهان می‌دانند. در این دیدگاه ارائه درس‌های اخلاقی در چارچوب قصه برای سازمان دادن به یادگیریها در زندگی مطرح شده است. به این ترتیب که اگر قصه‌ها در برگیرنده اعمال و پیامدهای آن باشند، موجب رشد اخلاقی و تفکر می‌شوند (شیبانی و همکاران، ۱۳۸۵).

نتایج پژوهش شکیابی و همکاران (۱۳۸۹) نشان داد که داستانهای مثنوی معنوی مولانا بر میزان مهارت پرسشگری و ابعاد آن موثر است. نتایج پژوهش چوزمیا و لاپیدوس^۱ (۲۰۰۹) مؤید است که آموزش مهارت‌های پرسشگری سبب افزایش توانایی تفکر انتقادی در دانش آموزان شده است. نتایج پژوهش مارتینو و ماهر^۲ (۱۹۹۹) نشان داد آموزش مهارت‌های پرسشگری فرآیند تفکر را افزایش می‌دهد. یافته‌های پژوهش مک‌للاند و موریسون^۳ (۲۰۰۳) بیانگر آن است که می‌توان با بهره‌گیری از قصه‌ها و قصه‌گویی بسیاری از مهارت‌های پرسشگری را به کودکان آموزش داد. از این رو پرسشگری تمایل فردی را برای پذیرفتن پیچیدگی مسائل وجودی زندگی نشان می‌دهد. افراد دارای مهارت پرسشگری نمی‌خواهند پاسخهای قالبی را بپذیرند. توجه به مهارت پرسشگری، درگیرکردن ذهن آنان با پرسشهای فلسفی و بحث و گفتگو درباره آنها نقطه آغاز تفکر در دانش آموزان است (کم، ۱۳۸۵).

نتیجه آنکه پژوهش‌های گوناگون به نوعی اثربخشی قصه و قصه‌گویی را در افزایش مهارت‌های پرسشگری در دانش آموزان نشان داده اند. همچنین لیتا (۲۰۰۷) در مطالعات خود به این نتایج دست یافت که در صورتی که قصه‌ها کاملاً هدفمند و متناسب با گروه سنی دانش آموز انتخاب شوند، می‌توانند تاثیرات خوبی بر اعتماد به نفس و مهارت‌های پرسشگری دانش آموزان داشته باشند (به نقل از قنبری، ۱۳۹۲). تگلاسی و روتمن (۲۰۰۱)، در مطالعات خود از قصه‌ها به مثابه

1. Chorzempa & Lapidus

2. Martino & Maher

3. McClelland & Morrison

ابزاری برای وارسی مشکلات اجتماعی و پژوهش مهارت‌های پرسشگری استفاده کردند (به نقل از قبیری، ۱۳۹۲).

در تبیین نتایج حاصل از پژوهش حاضر می‌توان اظهار نمود که براساس نتایج این تحقیق قصص قرآنی قادر است مهارت پرسشگری دانش آموزان را افزایش دهد و در طول زمان از پایداری مناسبی برخوردار است. لذا به نظر می‌رسد موضوع مهارت پرسشگری و تقویت آن در میان دانش آموزان یکی از متغیرهایی است که در سالهای اخیر در حوزه شخصیت و روان‌شناسی مورد توجه بسیاری قرار گرفته است. قصه‌های قرآنی فرآیند رشد ذهنی را فعال می‌سازند، موجب تفکر و اندیشه‌یدن خلاق در فرآگیرندگان می‌شوند و به الگوپذیری و اسوه سازی مثبت کمک می‌کنند. قرآن عناصری را در قصه به کار گرفته است که بشر در قرن حاضر، با پیشرفت علوم و به ویژه با داستان نویسی نوین به آنها دست یافته است. قصه‌های قرآنی شکل و محتوای زیبا و برازنده‌ای دارند. قرآن از قصه به منزله بهترین وسیله آموزشی استفاده کرده و به آن برتری بخشیده است. روش قصه‌پردازی قرآن به گونه‌ای است که سبب تحریک کنجکاوی و پرسشگری می‌شود. هدف اصلی قرآن از نقل قصه‌ها عبور دادن انسان از گذرگاه‌های تاریک و رساندن او به سرزمین روشنایی‌ها و هدایت است (قطب، ۱۳۶۰). پرسشگری یک مهارت ذهنی است که دانش آموزان باید یاد بگیرند. یکی از فرستهای یادگیری این مهارت، در کلاس درس فعال ایجاد می‌شود. همچنین با پرسش‌های گوناگون دانش آموزان به فکر و اداشته می‌شوند. سپس با پاسخهای آنها می‌توانیم متوجه شویم چگونه فکر می‌کنند و پیش زمینه ذهنی آنها چیست و با چه اطلاعاتی به کلاس آمده‌اند. پرسشها باید هدفدار باشند. در کلاس درس هدفهای زیادی را می‌توان برای پرسشها در نظر گرفت. معلمان اکثرًا از پرسش برای ارزشیابی آموخته‌ها استفاده می‌کنند اما هدفهای گوناگون دیگری را نیز می‌توان در نظر گرفت که شاید از اهمیت بیشتری برخوردار باشند (گادینو، ۱۳۸۸).

بنابراین در جمع بندی کلی از پژوهش حاضر می‌توان اذعان نمود که قصه با در نظر گرفتن نیاز فطری انسان، همواره یکی از برنامه‌های مورد علاقه کودکان است. از این حیث اهمیت قصه در رشد اخلاقی از سوی بسیاری از صاحب نظران مورد بحث قرار گرفته است به همین سبب همواره یکی از عمدۀ ترین و رایج ترین راههای انتقال ارزشها، تفکر و تقویت خلاقیت، قصه‌گویی و گوش سپردن به قصه‌ها بوده است. بنابراین مطالعه پرسشگری و شناسایی عوامل مرتبط و اثرگذار بر آن در میان دانش آموزان از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است و نیز بالا بردن این مهارت و خردۀ مقیاسهای آن مانند پیچیدگی، تحول، تردید و تغییر، جهان شمولی و انگیزش در میان جوانان

اثرات سازنده و مفید بسیاری را به همراه دارد؛ از جمله اینکه اولاً موجب نهادینه شدن موضوع پرسشگری و عمیق شدن درک آن می‌شود و ثانیاً در سطح اجتماع و به ویژه در میان همسالان در محیط مدرسه نیز سطح اطلاعات و آگاهی دانش آموزان را بالا می‌برد و در این صورت به لحاظ تاثیرات مثبت پرسشگری بین آحاد جامعه، تأثیر مطلوب و سازنده‌ای در زندگی و نگاه افراد به دنیای پیرامون خواهد گذاشت.

پیشنهاد راهبردی مبتنی بر یافته‌های پژوهش

از قصه‌های قرآنی به منزله یک روش مؤثر در بالا بردن مهارت پرسشگری استفاده شود.

منابع

- ایض شلمانی، حسین. (۱۳۸۰). پرسش و پرسشگری در قرآن کریم، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
- پشم فروش، مریم. (۱۳۸۰). قصص قرآن، عبرتی برای خردمندان. نشریه گلستان قرآن، شماره ۱۰۳، ۱۷-۱۸.
- پورخالقی چترودی، مه دخت. (۱۳۷۱). فرنگ قصه های پیامبران. انتشارات آستان قدس رضوی، چاپ اول.
- حسینی، محمد. (۱۳۸۴). ریخت شناسی قصه های قرآن. تهران: انتشارات فقنوس، چاپ دوم.
- خلجی، حسن. (۱۳۹۱). بررسی تأثیر تربیتی قصه های قرآنی در تربیت دینی. پژوهش نامه تربیت تبلیغی، ۱(۱)، ۹۷-۹۱.
- خلیلی، کرم. (۱۳۸۸). مهارت پژوهشگری در فرآیند آموزش. مجله رشد تکنولوژی آموزشی، شماره ۷، ۳۶-۳۴.
- دشتی، فخری. (۱۳۸۰). نقش قصه در زندگی کودکان. نشریه زن روز، ۶ بهمن.
- ذکریابی، سیف نراقی؛ سیف نراقی، مریم؛ شریعتمداری، علی و نادری، عزت الله. (۱۳۸۷). بررسی اثر اجرای برنامه درسی با بهره‌گیری از قصه گویی و نمایش (خلق) بر خلاقیت و یادگیری دانش آموزان دختر پایه چهارم مقطع ابتدایی منطقه ۵ شهر تهران. پژوهشنامه تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، ۴(۱۶)، ۱۹-۵۲.
- رهگذر، رضا. (۱۳۶۶). و اما بعد... (چنانچهونی در ادبیات کودکان و نوجوانان). تهران: حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، چاپ اول.
- سلیمان نژاد، اکبر و سودی، حورا. (۱۳۹۳). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های اجتماعی از طریق قصه‌های قرآنی بر کودکان. فصلنامه روانشناسی و دین، ۷(۲)، ۸۱-۹۷.
- سید قطب. (۱۳۶۰). آفرینش هنری در قرآن، (ترجمه محمد مهدی فولادوند). تهران: بنیاد قرآن، شماره دوم.
- سیف، علی اکبر. (۱۳۸۸). روان شناسی پژوهشی نوین. تهران: نشر دوران.
- شکریابی، زهره؛ گلیجی، یاسر و خلعتبری، جواد. (۱۳۸۹). تأثیر داستان‌های متنوی معنوی مولانا بر میزان مهارت پرسشگری فلسفی نوجوانان. فصلنامه تحقیقات مدیریت آموزشی، ۲(۲)، ۱۱۷-۱۳۴.
- شیبانی، شهناز؛ یوسفی لوبی، مجید؛ دلاور، علی و غفاری مجلح، محمد. (۱۳۸۵). تأثیر قصه درمانی بر کاهش علایم افسردگی در کودکان افسرده. مجله پژوهش در حیطه کودکان استثنایی، ۶(۴)، ۸۹۳-۹۱۶.
- عبدالله پوربنه خلیخال، رویا. (۱۳۹۰). بررسی تأثیر آموزش فلسفه بر ارتقای مهارت‌های پرسشگری و تفکر انتقادی دانش آموزان دختر پایه پنجم، کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پژوهش دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تاکستان.
- قنبی، لعیا. (۱۳۹۲). تأثیر قصه گویی بر افزایش مهارت‌های اجتماعی. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب.
- کم، فیلیپ. (۱۳۸۵). داستان‌های فکری ۱، (ترجمه فرزانه شهرتاش). تهران: انتشارات شهرتاش، چاپ اول.
- گدادینو، سالی. (۱۳۸۸). پرسش کردن، (ترجمه حسین دانش فر). تهران: فاطمی.
- منصور نژاد، محمد. (۱۳۸۵). مطهری و پرسشگری؛ دلایل های جوان پویا. تهران: انتشارات جوان پویا. چاپ اول، جلد ۳.
- Beck, R. & Jessup, R.K. (2004). The multidimensional nature of quest motivation. *Journal of Psychology and Theology*, 32(4), 283-294.

- Black, S. (2001). Ask me a question: How teachers use inquiry in a classroom. *American School Board Journal*, 188(5), 43-45.
- Chorzempa, B.F., & Lapidus, L. (2009). To find yourself, think for yourself: Using Socratic discussions in inclusive classroom. *Teaching Exceptional Children*, 41(3), 54-59.
- Cory, T.F., & Davis, E.A. (2010). Beginning elementary teachers' beliefs about the use of anchoring questions in science: A longitudinal study. *Science Education*, 94(2), 365-387.
- Helgeson, V. S. (2004). Cognitive adaptation, psychological adjustment and disease progression among angioplasty patients- 4 years later. *Health Psychology*, 22(1), 30-38.
- Martino, A.M., & Maher, C.A. (1999). Teacher questioning to promote justification and generalization in mathematics: What research practice has taught us. *Journal of Mathematical Behavior*, 18(1), 53-78.
- McClelland, M. M., & Morrison, F.J. (2003). The emergence of learning related social skills in Preschool Children. *Early childhood Research Quarterly*, 18, 206-224.
- Zipes, J. (1995). *Creative storytelling: Building community, changing lives*. New York: Routledge.